

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE LS 2016/17 ANETY HLAVÁČKOVÉ

Aneta k nám do atelieru přišla na bakalářskou studii, aniž bychom se dříve potkali. Vzali jsme ji na základě portfolia a v průběhu semestru přemýšleli, čím nás zaujala. Z její studie, respektive práci na ní, a nakonec i z výsledku jsme byli všichni tři více než rozpačití. S Anetou jsme, nikdo z nás, nedokázali pracovat tak, abychom my i ona, měli pocit, že práce někam směřuje. Nakonec studii, nikterak vynikající, s vypětím sil odevzdala s avizovaným vědomím, že práce na bakalářce bude složitější o nutnou revizi architektonického návrhu. Vlastně jsme předpokládali, že si bakalářský projekt rozloží do dvou semestrů a studii podstatně přepracuje.

Aneta se zpočátku do úprav opravdu pustila, dohodli jsme se, že pro bakalářský projekt zpracuje pouze polovinu svého domu, obsahující ateliery. A potom se nám ztratila. Cítil jsem, že práce v atelieru ji stresuje, tak tomu bylo také při studii, stresovala se, a nakonec mi to i potvrdila, z toho, že je stále pozadu za svými kolegy. A ztráta se prohlubovala. Domnívali jsme se tedy, že svůj projekt neodevzdá, Aneta navíc svoji situaci zkomplikovala zraněním ruky, které ji, možná paradoxně dodalo na klidu. Požádala o prodloužení termínu a projekt dokončila. A při jeho následné kontrole musím konstatovat, že se všemi náležitostmi.

Projekt jsme tedy přijali k obhajobě. Z výše uvedeného je zřejmé, že si s hodnocením nevím rady. Za proces s jakým oba projekty vznikaly bych váhal mezi D a E, za odevzdanou práci ale přemýšlím o hodnocení B – C. Dostávám se tedy na průměr obou **C-D-** tedy **dobrý** nebo **uspokojivý** a nechám na oponentovi a komisi, k jakému výsledku dojdeme. Každý z nás má své běsy, které mu předurčují jeho limity. Výrazným osobnostním rysem je své limity umět posouvat. Aneta to s velkým úsilím umí.

V Praze 20.6. 2017

Tomáš Novotný